

Arrest

nr. 192 081 van 18 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 31 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 7 september 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 22 mei 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 22 mei 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 07/09/2015

Overdracht CGVS: 21/12/2015

U werd achtereenvolgens op 9 maart 2017 van 9u07 tot 12u58 en op 21 april 2017 van 9u12 tot 13u06 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw raadsvrouw, mr. Ronse, was tijdens de volledige duur van beide gehoren aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de clan Hawadle, subclan van de Hawiye groep. U bent afkomstig uit de stad Bulo Barde (Bulo Burde/Burto), gelegen in de provincie Hiiraan. In 2005 studeerde u gedurende één jaar in een plaatselijk internaat in uw stad waar het Somali, de Arabische taal en Koranlessen werd onderwezen. Uw vader, een chauffeur van personentransport tussen Bulo Barde en Mogadishu, verbleef vaak in de hoofdstad en had er ook een tweede echtgenote. U vernam via familieleden in Mogadishu dat uw vader in de negende maand van 2007, in Mogadishu was gedood door al Shabaab. Op 8 augustus 2008 huwde u met uw huidige partner, S.M.M. Vanaf uw eenentwintig jaar werkte u in een autogarage in Bulo Barde, die aan uw neef A.A.S. toebehoorde. Op 12 maart 2015 werd u opgebeld door al Shabaab. De persoon die u sprak stelde zich voor als Osman en zei dat al Shabaab interesse had in een samenwerking met u. Hij vroeg u hoe u stond tegenover een lidmaatschap van de groep. Omdat u van verbazing niet meteen reageerde stelde hij voor u drie dagen bedenktijd te geven. U liet hem weten dat u deze regeling goed vond. Omdat u niet van plan was voor al Shabaab te werken of lid te worden bedacht u dat het voor u beter was te vluchten. U kon echter niet meteen weg omdat uw partner in het ziekenhuis was opgenomen. Na drie dagen werd u door al Shabaab gebeld en werd u gevraagd om naar een bepaald café te komen. U liep op dat moment net voorbij het betreffende café en keek naar binnen. U zag er twee mannen zitten waarvan u er één herkende als A., die gekend stond als lid van al Shabaab. U liet aan de telefoon uitschijnen dat u akkoord was met de afspraak maar liep naar huis. Terwijl u nadacht wat u kon doen werd u nog enkele keren opgebeld door al Shabaab die u duidelijk maakte kwaad te zijn omdat u nog steeds niet op de plaats van de afspraak was verschenen. Ze noemden u een slechte persoon die tegen de islam was en vertelden u dat u onthoofd zou worden. U antwoordde dat u nog onderweg was en verontschuldigde u voor het lange wachten. U vertrok kort daarop naar uw tante F.I.N. Bij uw aankomst gooide uw tante meteen de simkaart van uw telefoon weg. U dook gedurende vijftien dagen onder bij deze tante alvorens u begin vierde maand 2015 vanuit Bulo Barde naar de grens met Ethiopië vertrok. U stak er de grens over naar Ferfer. Nadien reisde u door naar Libië. Vanuit Libië reisde u naar Italië. Vanuit Italië reisde u naar België waar u op 7 september 2015 een asielaanvraag heeft ingediend. U vernam tijdens uw verblijf in België dat uw moeder op 5 december 2015 was overleden. Ter staving van uw asielaanvraag legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS I, 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Bulo Barde in de provincie Hiiraan in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er te worden gewezen op een aantal merkwaardigheden in uw verklaringen aangaande uw leven in Bullo Barde, die de interne coherentie van uw relaas aantasten.

Zo dient te worden opgemerkt dat, hoewel u beweerde nooit uw woonplaats Bullo Barde te hebben verlaten (gehoor CGVS I, p.19), u niet in staat bleek een doorleefde uitleg te verschaffen over recente (periode 2011-2015) opmerkelijke gebeurtenissen in uw woonomgeving. U vertelde wel te weten dat Bullo Barde in de derde maand van 2014 door de overheidstroepen werd veroverd op al Shabaab (gehoor CGVS 33 en CGVS II, p.25,26). Wanneer u werd gevraagd om te vertellen over deze gebeurtenis kwam u echter niet verder dan zeer algemeen te stellen dat al Shabaab werd verdreven en dat er Djiboutiaanse troepen in aantocht waren (gehoor CGVS I, p.33 en CGVS II, p.26). Aangemoedigd om hierover verder te vertellen, hierbij uw impressie weer te geven als iemand die zich in de stad bevond, kwam u niet verder dan te stellen "Toen ze (al Shabaab) hoorden dat troepen van Djibouti onderweg zijn, besloten ze richting oosten te vertrekken". U werd daarop gepolst naar een mogelijke militaire actie/gevechten in de omgeving van Bullo Barde tijdens deze gebeurtenissen. U beweerde hierop verkeerdelijk dat er nergens gevechten aan de gang waren (gehoor CGVS II, p.26). Uit algemene informatie, toegevoegd in uw administratieve dossier, blijkt echter dat er wel degelijk gevechten aan de gang waren in de omgeving van Bullo Barde. Bovendien blijkt dat al Shabaab enkele dagen voorafgegaan aan de machtswissel in de stad, de inwoners publiekelijk (via megafoon) opriep de wapens op te nemen. Ook wordt er door de bewoners van de stad gemeld dat al Shabaab in diezelfde dagen onder dwang een aantal kinderen uit Bullo Barde had meegenomen. Wanneer u werd gevraagd of er niets aan de gang was in deze besproken periode dat een impact had op het leven de mensen aldaar, kwam u niet verder dan een verwijzing naar een eerder door u genoemde aanslag op een hotel in de stad (gehoor CGVS II, p.23,24,26), maar zei hierbij dat deze aanslag –behalve op de militairen die hierbij het doelwit waren- eigenlijk niet echt een impact had op de gewone burgers in de stad, noch op u zelf (gehoor CGVS II, p.24). Behalve de aanslag stelde u bovendien u niets groots of opmerkelijks te kunnen herinneren (gehoor CGVS II, p.24). Evenmin bleek u door te hebben dat de aan de gang zijnde militaire acties zowel mensen uit Bullo Barde deed vluchten, als mensen uit de omgeving van de stad naar het centrum deed komen (gehoor CGVS II, p.26). Dat u als inwoner van Bullo Barde deze ontwikkelingen niet zou hebben opgemerkt –u vroeg zich letterlijk na te zijn geconfronteerd met de beschikbare informatie af "In Bullo Barde?" (gehoor CGVS II, p.26)- ondergraaft danig uw algemene geloofwaardigheid aangaande uw verblijf in de regio.

Aangezien na de verdrijving van al Shabaab in maart 2014 deze groepering de grote/belangrijke toegangswegen naar Bullo Barde begon te blokkeren waardoor er enorme voedselschaarste ontstond, werd u enkele malen gepeild hoe het stond met de bevoorrading van de stad na het vertrek van al Shabaab (gehoor CGVS I, p.32). U beweerde dat de blokkade van al Shabaab op voedseltoevoer niet zo lang had geduurd en verduidelijkte dat deze blokkade in 2014 drie dagen duurde. Er werd u dan ook gevraagd om als inwoner van de stad meer te vertellen over deze blokkade. U antwoordde daarop met "In 2014, nadat al Shabaab was weggejaagd, is dat niet zo?" (gehoor CGVS I, p.33). Uiteindelijk verklaarde u dat de langste blokkade van uw stad door al Shabaab in de derde maand van 2014 één maand duurde en dat deze de langste blokkade was die u zich herinnerde (gehoor CGVS I, p.34). Aangezien u eerder schetste dat er erge droogte heerste in 2014, dat u arm was en er enorme prijsstijgingen waren, werd u meermaals gevraagd hoe u in deze periode leefde (gehoor CGVS I, p.19,35). U kwam niet verder dan zeer algemeen te stellen "We overleefden. We kregen kleine dingen... We kregen een wagen van de overheid, dingen werden gebracht. Dan kwamen Djiboutiaanse troepen en kregen we bedeling van voedsel... We kregen kleine dingen van Somalië, van Mogadishu... We kochten voedsel, we aten maar 1 keer (gehoor CGVS I, p.34). Uw uitleg is dan ook helemaal niet doorleefd te noemen. Merkwaardig genoeg verklaarde u nog het volgende over de wegblokkade: "Wagens kwamen langs ons, maar die stopten, ik hielp ze. " Al Shabaab zou dan volgens uw bewering de wagens ook niet hebben geblokkeerd maar enkel doorzocht (gehoor CGVS I, p.19,35). Uw stelling dat langs de ene kant al Shabaab een wegblokkade opwierp waardoor er voedselschaarste met dodelijke slachtoffers ontstond en u langs de andere kant verklaart dat al Shabaab alsnog de wagens met voedsel enkel controleerde en niet blokkeerde wanneer ze de stad binnen wilden rijden, is incoherent te noemen. U vertelde vervolgens expliciet dat er na 2014 geen blokkades van wegen waardoor voedselschaarste heerste zich voordeden (gehoor CGVS II, p.20). Echter blijkt uit beschikbare informatie dat de wegblokkade door al Shabaab, die de toevoer van voedsel naar Bullo Barde afsneed, tien maanden duurde. De blokkade werd daarop manu militari door de Somalische overheidstroepen doorbroken. Dat u hiervan niet op de hoogte blijkt toont weerom aan dat u zich niet in deze stad of zelfs de omgeving ervan bevond. Gevraagd om te vertellen wat u zich herinnerde over het opheffen van de blokkade vroeg u zich af wat u nog diende uit te leggen.

U vervolgde daarop met "Ik was daar ik stond daar. Ik was daar, ik stond daar, het leger van Djibouti kwam daar, soldaten van al Shabaab waren bang geworden en waren weggelopen. Er waren geen gevechten. Onder begeleiding van het Somalische leger samen met Djiboutiaanse troepen kon voedsel

binnen". Uw aanvulling dat de opheffing van de blokkade zonder slag of stoot verliep (gehoor CGVS II, p.21), bevestigt dan ook bijkomend het vermoeden dat u reeds enige tijd niet meer in Bullo Barde verbleef. Evenmin kon u overtuigen bij uw uitleg hoe u een erge droogte in 2011 heeft doorstaan. Gevraagd om te vertellen wanneer deze droogte juist begon, hoelang deze droogte duurde en welke impact het had op uw leven als inwoner van Bullo Barde zei u enkel "Hetgene wat ik vertelde is enige wat ik me kan herinneren, een impact op mijn leven... even denken, neen de droogte van 2011 heeft impact gehad op heel Somalië... Enige wat algemeen was is dat er voedselschaarste was en prijzen stegen, maar buiten dat had het geen impact op mijn leven... Ik was daar ik heb alles zien gebeuren (gehoor CGVS II, p.24,25). Aangezien de droogte van 2011 gekend is in Somalië als één van de ergste periodes van droogte in decennia, waarbij de provincie Hiiraan één van de ergst getroffen gebieden was, is uw uitleg dat de droogte geen noemenswaardige impact had op uw leven opmerkelijk. Deze droogte leidde immers in grote delen van Somalië tot een hongersnood die tot in 2012 duurde. Duizenden mensen vluchtten uit hun regio op zoek naar water en voedsel.

Behalve dat u niet in staat bleek geloofwaardige verklaringen af te leggen aangaande de serieuze ontwikkelingen in de stad/regio die u zich als inwoner van Bullo Barde in de provincie Hiiraan logischerwijze zou hebben moeten herinneren, blijkt u van uw leven onder al Shabaab ook enkel een zeer veralgemeend beeld te schetsen. Zo situeerde u vooreerst de overname van Bullo Barde door al Shabaab in de eerste maand van 2008, enkele maanden na de dood van uw vader in de negende maand van 2007. Echter blijkt uit algemene informatie dat al Shabaab pas in 2009 naar Bullo Barde kwam. Rekening houdend met het door u opgegeven geboortjaar 1988, zou u toen eenentwintig jaar moeten zijn geweest, het jaar waarin u aan de slag ging in een autogarage (gehoor CGVS I, p.14,21,28,30). Uw uiteenzetting over de komst van al Shabaab in uw leven mist dan ook elke doorleefdheid. Hoe dan ook, op de vraag hoe de komst van al Shabaab concreet een impact had op uw leven stelde u "Neen niets. Behalve het probleem waarvoor ik vertrok was er geen probleem me ze. Al Shabaab stopten wel dingen zoals qat en sigaretten die ik gebruikte." Vervolgens haalde u ook aan dat u stopte met het drinken van bier. Wanneer u dan werd gevraagd of u bier dronk voor al Shabaab naar uw stad kwam zei u "Neen. Ik begon toen vader overleed". Uw bewering dat u voor de komst van al Shabaab geen bier dronk maar even verder stelt dat u begon bier te drinken vanaf de dood van uw vader, enkele maanden voor de komst van al Shabaab, is dan ook inconsistent (gehoor CGVS I, p.29,30). Uw uitleg op de vraag welke andere impact al Shabaab eventueel op uw leven had behalve dat u niet meer kon roken, bier drinken en qat kauwen vulde u enkel aan met het feit dat u uw haar niet kon knippen naar eigen wens en niet met vrouwen kon omgaan (gehoor CGVS I, p.30,31). Van iemand die jarenlang onder het bewind van al Shabaab heeft geleefd en werkte in een autogarage waar al Shabaab ook toegang toe had -lettende op de uitermate restrictieve regels die al Shabaab aan alle inwoners oplegt, jongeren rekruteert en zelfs lijfstraffen en ter dood veroordelingen niet schuwt- is uw uitleg dat de komst van al Shabaab voor u niets (bijzonders) veranderde, opmerkelijk. Zoals eerder reeds opgemerkt mist uw uiteenzetting alle doorleefdheid.

Even markant is uw stelling dat Osman Gedi Elmi –in werkelijkheid de burgemeester van Bullo Barde begin 2015- iemand van al Shabaab zou zijn (gehoor CGVS II, p.18). Van Abdiaziz Durow kon u dan wel melden dat hij gouverneur van uw district was en dat hij van corruptie werd beschuldigd. Gevraagd om meer uitleg te geven over deze zaak stelde u enkel "ah ja, hij werd beschuldigd van corruptie of zo iets met eten, iets weggesluisd of zo en werd opgesloten... Het komt erop neer dat hij voedsel haalde in Mogadishu en dat verstopte (gehoor CGVS II, p.19). Waarom deze persoon voedsel verstopte of wat daarover de ronde deed kon u echter niet concretiseren (gehoor CGVS II, p.19,20). Men kan nochtans van iemand die beweert in Bullo Barde te wonen en als inwoner te kampen heeft met voedselschaarste verwachten, dat deze meer op de hoogte is van het reilen en zeilen in zijn stad. Algemeen stellend kan dan ook worden bemerkt dat de manier waarop u feiten weergeeft ingestudeerd overkomt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Bullo Barde in de provincie Hiiraan. U werd dan ook tijdens uw gehoor enkele keren geconfronteerd met deze vaststelling (gehoor CGVS II, p.22,26). Er werd u daarop nogmaals een kans gegeven om te vertellen van waar u werkelijk afkomstig bent en dat uw verklaringen tot dan toe niet overtuigend waren. Zelfs nadat uw raadvrouw u attent maakte om de waarheid te vertellen aangaande uw verblijfplaats en vertrekmotieven, bleef u zeggen "neen ik blijf bij mijn verklaringen" getuigt dan ook geenszins van een medewerking tijdens het gehoor (gehoor CGVS I, p.26,27).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Bullo Barde heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden

om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal op 9 maart 2017 (gehoor CGVS I, p.2) en op 21 april 2017 (gehoor CGVS II, p.22) nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van uw gehoor ook meermaals uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in en/of feitelijke herkomst uit Bullo Barde in Somalië (gehoor CGVS II, p.22,26)). U werd nochtans erop gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. U reageerde enkel met de algemene opmerkingen dat u bij uw verklaringen bleef (gehoor CGVS II, p.27). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoor CGVS I, p.2 en CGVS II, p.22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken.

Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door

u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 4 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Hij licht toe als volgt:

"Dat de verwerende partij in haar bestreden beslissing hoegenaamd geen individueel, objectief en onpartijdig onderzoek voert gezien er geen rekening wordt gehouden met verschillende elementen die vervat zijn in art. 27 van het bovengenoemde K.B. Zo is er sprake van een schending van de punten b) en c) van dit artikel.

Dat het CGVS geen rekening houdt met de door verzoeker neergelegde verklaringen, en zo punt b) van artikel 27 van het bovengenoemde K.B. schendt.

Dat verzoeker bijzonder veel details kon geven over het dagdagelijkse leven in zijn thuisstad Bulo Barde, en dat de verwerende partij hier in gebreke blijft door in de bestreden beslissing enkel rekening te houden met de vragen waarop verzoeker geen correct antwoord kon geven. Er kan onmogelijk gesproken worden van een objectief onderzoek wanneer er slechts met een deel van de verklaringen en niet met alle verklaringen van verzoeker rekening wordt gehouden.

Dat uit de gehoorverslagen van het CGVS (stukken 2 en 3 in bijlage) blijkt dat verzoeker volgende details kon vertellen over zijn leven in Bulo Barde, Somalië:

1. CGVS 09/03/2017, blz 8/36:

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 8]

2. CGVS 09/03/2017, blz 10/36:

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 10]

3. CGVS 09/03/2017, blz 19/36:

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 19-20]

4. CGVS 21/04/2017, blz 15/28

[CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 15]

Dat uit bovenstaande citaten blijkt dat verzoeker een uitgebreide geografische kennis heeft van zijn stad Bulo Barde en de omliggende gebieden. Dit is op zich een indicatie dat verzoeker wel degelijk uit deze stad afkomstig is, want hij beschikt over kennis die alleen een lokaal persoon zou kunnen bezitten. Bovendien kan verzoeker zijn volledige clanlijn opnoemen, waardoor er nog moeilijk aan zijn Somalische nationaliteit kan getwijfeld worden. Toch wordt verzoekers kennis vreemd genoeg afgedaan als 'ingestudeerd' door de verwerende partij.

Dat de verwerende partij dan ook geen objectief onderzoek voert en verzoekers antwoorden interpreteert op een manier waardoor hij altijd benadeeld wordt. Wanneer verzoeker een uitgebreide geografische kennis van zijn thuisstad en de omliggende gebieden etaleert, en bovendien ook nog eens blijk geeft van een uitgebreide kennis van het Somalische clansysteem, wordt hij ervan verdacht deze kennis te hebben ingestudeerd ter voorbereiding van het gehoor op het CGVS. Wanneer verzoeker op enkele vragen het antwoord schuldig moet blijven of niet correct kan antwoorden, is dit ineens een teken dat hij niet afkomstig is uit Bulo Barde. Wat verzoeker ook antwoordt, zijn woorden worden geïnterpreteerd op een wijze die het aan verwerende partij toelaat om twijfels te uiten over zijn herkomst.

Dat het CGVS eveneens geen rekening houdt met verzoekers persoonlijke omstandigheden en zo punt c) van artikel 27 van het bovengenoemde K.B. schendt.

Dat verzoeker weinig kon vertellen over de invloed die terreurgroep Al Shabaab op zijn leven had gedurende de periode dat zij in zijn thuisstad Bulo Barde aan de macht waren (van 2009 tot 2014), wordt hem zwaar aangewreven. Verzoeker had het enkel over het feit dat hij geen bier meer mocht drinken, niet meer mocht roken, geen qat meer mocht kauwen en niet meer met vrouwen mocht omgaan. Dit zijn allen regels die door Al Shabaab werden ingevoerd. Het feit dat verzoeker niet

persoonlijk werd gerekruteerd of aangevallen, wil niet zeggen dat hij op dat moment niet in Buldo Barde aanwezig was. In verzoekers persoonlijke ervaring vonden er geen van zulke incidenten plaats, totdat ze hem benaderden in 2015. Het CGVS gaat er verkeerdelijk vanuit dat iedere inwoner dezelfde ervaringen deelt over Al Shabaab en houdt geen rekening met verzoekers persoonlijke verhaal. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing niet eens gesproken over verzoekers verklaringen betreffende zijn asielmotief, waarin hij op gedetailleerde wijze beschreef hoe Al Shabaab hem probeerde te rekruteren.

Dat verzoeker eveneens als ongeloofwaardig wordt beschouwd omdat hij niet in detail kon beschrijven welke invloed de voedselblokkades van Al Shabaab persoonlijk hadden op hem. Opnieuw wordt de algemene situatie zonder meer toegepast op een individueel geval. Volgens informatie die het CGVS zelf aan het administratief dossier heeft toegevoegd waren er ongeveer 13.000 mensen in Buldo Barde die hulpbehoevend waren ten tijde van de blokkade ("Inter-cluster mission report, Buldo Burto town, Hiraan region", dd. 13 mei 2014, blz 5/6, stuk 4 in bijlage). Buldo Barde is echter een stad met zo'n 20.000 inwoners. Er waren met andere woorden dus nog heel wat inwoners die hun normale leven min of meer konden verderzetten, zoals verzoeker in casu beweerde.

Dat er met verzoekers beperkte scholing enkel rekening wordt gehouden wanneer het CGVS tot doel heeft om hem erop attent te maken dat zijn geografische kennis ingestudeerd overkomt omdat hij geen aardrijkskunde kreeg op school. Maar iemand die zijn hele leven in dezelfde stad woont heeft geen aardrijkskunde nodig om te weten welke de omliggende wegen en steden zijn. Wanneer verzoeker op andere vragen dan weer niet volledig correct kan antwoorden wordt er met geen woord gerept over zijn beperkte scholing en moet hij alle antwoorden volledig correct weergeven om geloofwaardig te blijven. Er wordt gewerkt met twee maten en twee gewichten, zodat er onmogelijk van een objectief en onpartijdig onderzoek kan gesproken worden, zoals bepaald in artikel 4, §3, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen.

Dat zowel de artikelen 4 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geschonden worden door de bestreden beslissing.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het EVRM en artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Hij licht toe als volgt:

"Dat verzoeker bij een terugkeer naar Somalië zal worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen gezien de situatie in het land er nog steeds één is van bijzonder grote onveiligheid, waarbij zowel regeringstroepen als de islamistische terreurgroep Al Shabaab op grote schaal misdaden plegen tegen de menselijkheid. Ook gewone burgers komen regelmatig in aanraking met buitensporig geweld.

Dat verzoekers situatie als inwoner van de provincie Hiiraan wel degelijk onder de definitie van 'subsidiare bescherming' valt in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet indien hij zijn Somalische nationaliteit en afkomst kan aantonen. Het is namelijk zo dat de Somalische regering momenteel niet in staat is om zijn burgers voldoende bescherming te bieden tegen daden van vervolging door de terroristische groepering Al Shabaab, die ook grote delen van het zuiden en het centrum van het land nog steeds in zijn greep heeft

Dat het CGVS verzoekers Somalische nationaliteit op geen enkel moment in twijfel trekt, er wordt enkel getwijfeld aan zijn herkomst uit de stad Buldo Barde. Het is dan ook bijzonder vreemd dat de subsidiaire bescherming niet aan hem wordt toegekend, gezien het conflict in Somalië nog steeds kan beschouwd worden als een geval van willekeurig geweld in een binnenlands gewapend conflict.

Dat in het rapport 'World Report 2016: Somalia' van Human Rights Watch (stuk 5 in bijlage) duidelijk vermeld staat dat de Somalische regering faalt om bescherming te bieden aan de burgers in de gebieden die onder hun controle staan. Het regeringsleger maakt zich zelfs zelf schuldig aan misdaden tegen de menselijkheid en ook Al Shabaab pleegt nog steeds regelmatig aanslagen op burgerdoelwitten. Er zijn nog steeds zware gevechten aan de gang tussen Al Shabaab, het regeringsleger en buitenlandse troepen.

Dat verzoeker in zijn hoedanigheid van Somalisch staatsburger onmogelijk kan teruggestuurd worden naar zijn land van herkomst, gezien de situatie aldaar nog steeds onveilig is. Indien verzoeker geen recht heeft op de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, zou hij minstens de subsidiaire beschermingsstatus moeten verkrijgen op basis van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dat het CGVS, door aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, artikel 3 van het EVRM en 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

Verzoeker besluit dat:

"Verzoeker heeft zo goed als hij kon uitleg verschaft over de ernstige problemen die hij heeft in Somalië. Hij heeft een doorleefd verhaal verteld en kon vele details weergeven over zijn leven in Somalië. Er werd door het CGVS geen twijfel geuit over zijn Somalische afkomst.

Op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas besluiten is dan ook zowel onredelijk als onrechtmatig.

De bestreden beslissing mist dan ook voldoende feitelijke en juridische motivering en tegenpartij schendt artikel 3 van het EVRM, artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 4 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Concluderend mag dan ook gesteld worden dat verzoeker in de mate van het mogelijke zijn volledige medewerking heeft verleend aan de asielinstanties door alle feiten waarover hij kennis heeft te hebben vermeld.

In hoofde van verzoeker bestaat wel degelijk gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk."

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- CGVS-gehoorverslag van verzoeker van 9 maart 2017 (stuk 2)
- CGVS-gehoorverslag van verzoeker van 21 april 2017 (stuk 3)
- Rapport "Inter-cluster mission report, Bulo Burto town, Hiraan region" van 13 mei 2015 (stuk 4)
- Rapport "World Report 2016: Somalia" van Human Rights Watch (stuk 5).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker de motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt door het herhalen van zijn verklaringen omtrent zijn dorp, clan en zijn geografische kennis. Na lezing van het administratief dossier wordt de Commissaris-generaal immers bijgetreden dat verzoekers socio-politieke kennis omtrent zijn dorp en regio lacunair en ondoorleefd is, hetgeen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst ondermijnt.

Waar verzoeker met betrekking tot de blokkades van 2014 aanvoert dat de Commissaris-generaal de algemene situatie ten tijde van de blokkades niet op verzoekers omstandigheden kon betrekken, en dat vele inwoners van Bulo Burto, zoals hijzelf, hun normale leven min of meer konden verderzetten, stelt de Raad vast dat dit verweer niet dienstig kan worden aanvaard.

Waar verzoeker erop wijst dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier en verzoekschrift blijkt dat 13.000 van de 22.000 inwoners hulpbehoevend waren, stelt de Raad immers vast dat dezelfde informatie (Landeninformatie, stuk 18, nr. 13) stelt dat de blokkades hun impact

hadden op meer dan 22.000 mensen in Bulo Burto, aangezien er een tekort was aan basisproducten en de prijzen stegen. Gezien hieruit kan worden afgeleid dat de blokkades heel het dorp troffen, kan redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij meer doorleefde en consistente verklaringen kan geven over hoe hij die periode overleefde, *quod non in casu* (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 34-35), temeer daar verzoeker verklaarde arm te zijn (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 19) en er aldus redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de blokkade des te meer impact zouden hebben op verzoeker. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekers kennis omtrent de blokkades ontoereikend is, hetgeen evenmin aannemelijk is, gelet op de impact van de blokkades op het volledige dorp.

Daarnaast wijst de Raad erop dat verzoekers eveneens ondoorleefde verklaringen omtrent de periode van extreme droogte in 2011 zijn herkomst uit de regio op fundamentele wijze ondergraven. Dat verzoeker verklaarde dat afgezien van de voedselschaarste en de exponentiële prijsstijgingen deze periode geen impact had op zijn leven, is volstrekt ongeloofwaardig en duidt erop dat verzoeker deze periode van droogte niet daadwerkelijk heeft meegemaakt. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 18, nr. 10) blijkt immers dat de droogte in 2011 hard toesloeg in Zuid- en Centraal Somalië en dat de situatie en de voedselschaarste zo erg was in Somalië dat dit beschouwd werd als een humanitaire ramp.

Verzoekers verweer in zijn verzoekschrift dat hij geen incidenten had met Al Shabaab tot in 2015, dat geen rekening gehouden wordt met verzoekers persoonlijke verhaal en dat niet iedere inwoner dezelfde verhalen heeft over Al Shabaab doet geen afbreuk aan het feit dat van iemand die jarenlang onder het bewind van Al Shabaab leefde, verwacht kan worden dat deze meer doorleefde verklaringen aflegt over het leven onder dit bewind. De bestreden beslissing oordeelde terecht dat: *“Van iemand die jarenlang onder het bewind van al Shabaab heeft geleefd en werkte in een autogarage waar al Shabaab ook toegang toe had -lettende op de uitermate restrictieve regels die al Shabaab aan alle inwoners oplegt, jongeren rekruteert en zelfs lijfstraffen en ter dood veroordelingen niet schuwt- is uw uitleg dat de komst van al Shabaab voor u niets (bijzonders) veranderde, opmerkelijk. Zoals eerder reeds opgemerkt mist uw uiteenzetting alle doorleefdheid.”*

Verzoeker laat bovendien de motivering in de bestreden beslissing ongemoeid dat verzoekers kennis over (i) de machtsovername door de overheid op Al Shabaab in 2014 en (ii) politieke figuren uit zijn regio enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt.

De Raad benadrukt dat bovenvermelde flagrante onwetendheden en vaagheden verzoekers herkomst uit zijn beweerde regio van herkomst wel degelijk volledig ondergraven. Het is immers niet geloofwaardig dat verzoeker dermate ondoorleefde, onwetende en foute verklaringen aflegde met betrekking tot elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld – zoals het leven onder Al Shabaab, de voedselblokkades en de droogte in zijn regio, de machtsovername van de overheid en de lokale machtshebbers – terwijl verzoeker op andere punten op louter theoretische wijze kon antwoorden – zoals het louter opsommen van de wijken in zijn dorp of de districten en provincies in zijn regio. Dit is immers, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, geen kennis die alleen een *“lokaal persoon”* zou kunnen bezitten, doch wel kennis die gemakkelijk opgezocht en ingestudeerd kan worden. De Raad acht het aldus niet aannemelijk dat verzoeker wel theoretische en abstracte kennis kon weergeven, maar niet deze kennis die in zijn dagelijkse leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

Verzoeker tracht de bevindingen van de Commissaris-generaal over zijn kennis te minimaliseren door te wijzen op het feit dat hij slechts een beperkte scholing heeft gevolgd. De Raad stelt vooreerst vast dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen bij aanvang van de asielprocedure en het CGVS-interview dat hij analfabeet is (DVZ-verklaring, stuk 19, p. 4; CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 3). Verzoeker liet tijdens het eerste CGVS-interview herhaaldelijk blijken dat hij wel degelijk kon schrijven en lezen. Zo schreef verzoeker zelf verschillende termen op toen hem gevraagd werd zijn dorp te beschrijven aan de hand van een tekening en vroeg hij de *“protection officer”* om een bepaalde term op te schrijven zodat hij deze zou kunnen herkennen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 25-26). De Raad is van oordeel dat dergelijke vaststellingen volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn scholing en aan zijn algemene geloofwaardigheid. Bovendien kan, zelfs van een persoon met een beperkte scholing, redelijkerwijs verwachten worden dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct doorleefde ervaringen en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en

leefwereld te omschrijven. Verzoekers verweer kan aldus niet overtuigen als een verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn directe leefomgeving.

Gelet op het voorgaande kan verzoeker niet gevolgd worden dat de Commissaris-generaal op onvoldoende wijze heeft rekening gehouden met de neergelegde verklaringen en persoonlijke omstandigheden van verzoeker, zoals vereist door de artikelen 4 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De Raad is van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoekers verklaringen omtrent zijn vermeende regio van herkomst ondermijnen.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

“Zo dient te worden opgemerkt dat, hoewel u beweerde nooit uw woonplaats Bulu Barde te hebben verlaten (gehoor CGVS I, p.19), u niet in staat bleek een doorleefde uitleg te verschaffen over recente (periode 2011-2015) opmerkelijke gebeurtenissen in uw woonomgeving. U vertelde wel te weten dat Bulu Barde in de derde maand van 2014 door de overheidstroepen werd veroverd op al Shabaab (gehoor CGVS 33 en CGVS II, p.25,26). Wanneer u werd gevraagd om te vertellen over deze gebeurtenis kwam u echter niet verder dan zeer algemeen te stellen dat al Shabaab werd verdreven en dat er Djiboutiaanse troepen in aantocht waren (gehoor CGVS I, p.33 en CGVS II, p.26). Aangemoedigd om hierover verder te vertellen, hierbij uw impressie weer te geven als iemand die zich in de stad bevond, kwam u niet verder dan te stellen “Toen ze (al Shabaab) hoorden dat troepen van Djibouti onderweg zijn, besloten ze richting oosten te vertrekken”. U werd daarop gepolst naar een mogelijke militaire actie/gevechten in de omgeving van Bulu Barde tijdens deze gebeurtenissen. U beweerde hierop verkeerdelijk dat er nergens gevechten aan de gang waren (gehoor CGVS II, p.26). Uit algemene informatie, toegevoegd in uw administratieve dossier, blijkt echter dat er wel degelijk gevechten aan de gang waren in de omgeving van Bulu Barde. Bovendien blijkt dat al Shabaab enkele dagen voorafgegaan aan de machtswissel in de stad, de inwoners publiekelijk (via megafoon) opriep de wapens op te nemen. Ook wordt er door de bewoners van de stad gemeld dat al Shabaab in diezelfde dagen onder dwang een aantal kinderen uit Bulu Barde had meegenomen. Wanneer u werd gevraagd of er niets aan de gang was in deze besproken periode dat een impact had op het leven de mensen aldaar, kwam u niet verder dan een verwijzing naar een eerder door u genoemde aanslag op een hotel in de stad (gehoor CGVS II, p.23,24,26), maar zei hierbij dat deze aanslag –behalve op de militairen die hierbij het doelwit waren- eigenlijk niet echt een impact had op de gewone burgers in de stad, noch op u zelf (gehoor CGVS II, p.24). Behalve de aanslag stelde u bovendien u niets groots of opmerkelijks te kunnen herinneren (gehoor CGVS II, p.24). Evenmin bleek u door te hebben dat de aan de gang zijnde militaire acties zowel mensen uit Bulu Barde deed vluchten, als mensen uit de omgeving van de stad naar het centrum deed komen (gehoor CGVS II, p.26). Dat u als inwoner van Bulu Barde deze ontwikkelingen niet zou hebben opgemerkt –u vroeg zich letterlijk na te zijn geconfronteerd met de beschikbare informatie af “In Bulu Barde?” (gehoor CGVS II, p.26)- ondergraaft danig uw algemene geloofwaardigheid aangaande uw verblijf in de regio.

Aangezien na de verdrijving van al Shabaab in maart 2014 deze groepering de grote/belangrijke toegangswegen naar Bulu Barde begon te blokkeren waardoor er enorme voedselschaarste ontstond, werd u enkele malen gepeild hoe het stond met de bevoorrading van de stad na het vertrek van al Shabaab (gehoor CGVS I, p.32). U beweerde dat de blokkade van al Shabaab op voedseltoevoer niet zo lang had geduurd en verduidelijkte dat deze blokkade in 2014 drie dagen duurde. Er werd u dan ook gevraagd om als inwoner van de stad meer te vertellen over deze blokkade. U antwoordde daarop met “In 2014, nadat al Shabaab was weggejaagd, is dat niet zo?” (gehoor CGVS I, p.33). Uiteindelijk verklaarde u dat de langste blokkade van uw stad door al Shabaab in de derde maand van 2014 één maand duurde en dat deze de langste blokkade was die u zich herinnerde (gehoor CGVS I, p.34). Aangezien u eerder schetste dat er erge droogte heerste in 2014, dat u arm was en er enorme prijsstijgingen waren, werd u meermaals gevraagd hoe u in deze periode leefde (gehoor CGVS I, p.19,35). U kwam niet verder dan zeer algemeen te stellen “We overleefden. We kregen kleine dingen... We kregen een wagen van de overheid, dingen werden gebracht. Dan kwamen Djiboutiaanse troepen en kregen we bedeling van voedsel... We kregen kleine dingen van Somalië, van Mogadishu... We kochten voedsel, we aten maar 1 keer (gehoor CGVS I, p.34). Uw uitleg is dan ook helemaal niet doorleefd te noemen. Merkwaardig genoeg verklaarde u nog het volgende over de wegblokkade: “Wagens kwamen langs ons, maar die stopten, ik hielp ze. ” Al Shabaab zou dan volgens uw bewering de wagens ook niet hebben geblokkeerd maar enkel doorzocht (gehoor CGVS I, p.19,35). Uw stelling dat langs de ene kant al Shabaab een wegblokkade opwierp waardoor er voedselschaarste met dodelijke slachtoffers ontstond en u langs de andere kant verklaart dat al Shabaab alsnog de wagens

met voedsel enkel controleerde en niet blokkeerde wanneer ze de stad binnen wilden rijden, is incoherent te noemen. U vertelde vervolgens expliciet dat er na 2014 geen blokkades van wegen waardoor voedselschaarste heerste zich voordeden (gehoor CGVS II, p.20). Echter blijkt uit beschikbare informatie dat de wegblokkade door al Shabaab, die de toevoer van voedsel naar Buldo Barde afsneed, tien maanden duurde. De blokkade werd daarop manu militari door de Somalische overheidstroepen doorbroken. Dat u hiervan niet op de hoogte blijkt toont weerom aan dat u zich niet in deze stad of zelfs de omgeving ervan bevond. Gevraagd om te vertellen wat u zich herinnerde over het opheffen van de blokkade vroeg u zich af wat u nog diende uit te leggen. U vervolgde daarop met "Ik was daar ik stond daar. Ik was daar, ik stond daar, het leger van Djibouti kwam daar, soldaten van al Shabaab waren bang geworden en waren weggelopen. Er waren geen gevechten. Onder begeleiding van het Somalische leger samen met Djiboutiaanse troepen kon voedsel binnen". Uw aanvulling dat de opheffing van de blokkade zonder slag of stoot verliep (gehoor CGVS II, p.21), bevestigt dan ook bijkomend het vermoeden dat u reeds enige tijd niet meer in Buldo Barde verbleef. Evenmin kon u overtuigen bij uw uitleg hoe u een erge droogte in 2011 heeft doorstaan. Gevraagd om te vertellen wanneer deze droogte juist begon, hoelang deze droogte duurde en welke impact het had op uw leven als inwoner van Buldo Barde zei u enkel "Hetgene wat ik vertelde is enige wat ik me kan herinneren, een impact op mijn leven... even denken, neen de droogte van 2011 heeft impact gehad op heel Somalië... Enige wat algemeen was is dat er voedselschaarste was en prijzen stegen, maar buiten dat had het geen impact op mijn leven... Ik was daar ik heb alles zien gebeuren (gehoor CGVS II, p.24,25). Aangezien de droogte van 2011 gekend is in Somalië als één van de ergste periodes van droogte in decennia, waarbij de provincie Hiiraan één van de ergst getroffen gebieden was, is uw uitleg dat de droogte geen noemenswaardige impact had op uw leven opmerkelijk. Deze droogte leidde immers in grote delen van Somalië tot een hongersnood die tot in 2012 duurde. Duizenden mensen vluchtten uit hun regio op zoek naar water en voedsel.

Behalve dat u niet in staat bleek geloofwaardige verklaringen af te leggen aangaande de serieuze ontwikkelingen in de stad/regio die u zich als inwoner van Buldo Barde in de provincie Hiiraan logischerwijze zou hebben moeten herinneren, blijkt u van uw leven onder al Shabaab ook enkel een zeer veralgemeend beeld te schetsen. Zo situeerde u vooreerst de overname van Buldo Barde door al Shabaab in de eerste maand van 2008, enkele maanden na de dood van uw vader in de negende maand van 2007. Echter blijkt uit algemene informatie dat al Shabaab pas in 2009 naar Buldo Barde kwam. Rekening houdend met het door u opgegeven geboortjaar 1988, zou u toen eenentwintig jaar moeten zijn geweest, het jaar waarin u aan de slag ging in een autogarage (gehoor CGVS I, p.14,21,28,30). Uw uiteenzetting over de komst van al Shabaab in uw leven mist dan ook elke doorleefdheid. Hoe dan ook, op de vraag hoe de komst van al Shabaab concreet een impact had op uw leven stelde u "Neen niets. Behalve het probleem waarvoor ik vertrok was er geen probleem me ze. Al Shabaab stopten wel dingen zoals qat en sigaretten die ik gebruikte." (...) Uw uitleg op de vraag welke andere impact al Shabaab eventueel op uw leven had behalve dat u niet meer kon roken, bier drinken en qat kauwen vulde u enkel aan met het feit dat u uw haar niet kon knippen naar eigen wens en niet met vrouwen kon omgaan (gehoor CGVS I, p.30,31). Van iemand die jarenlang onder het bewind van al Shabaan heeft geleefd en werkte in een autogarage waar al Shabaab ook toegang toe had -lettende op de uitermate restrictieve regels die al Shabaab aan alle inwoners oplegt, jongeren rekruteert en zelfs lijfstraffen en ter dood veroordelingen niet schuwt- is uw uitleg dat de komst van al Shabaab voor u niets (bijzonders) veranderde, opmerkelijk. Zoals eerder reeds opgemerkt mist uw uiteenzetting alle doorleefdheid.

Even markant is uw stelling dat Osman Gedi Elmi –in werkelijkheid de burgemeester van Buldo Barde begin 2015- iemand van al Shabaab zou zijn (gehoor CGVS II, p.18). Van Abdiaziz Durow kon u dan wel melden dat hij gouverneur van uw district was en dat hij van corruptie werd beschuldigd. Gevraagd om meer uitleg te geven over deze zaak stelde u enkel "ah ja, hij werd beschuldigd van corruptie of zo iets met eten, iets weggesluisd of zo en werd opgesloten... Het komt erop neer dat hij voedsel haalde in Mogadishu en dat verstopte (gehoor CGVS II, p.19). Waarom deze persoon voedsel verstopte of wat daarover de ronde deed kon u echter niet concretiseren (gehoor CGVS II, p.19,20). Men kan nochtans van iemand die beweert in Buldo Barde te wonen en als inwoner te kampen heeft met voedselschaarste verwachten, dat deze meer op de hoogte is van het reilen en zeilen in zijn stad. Algemeen stellend kan dan ook worden bemerkt dat de manier waarop u feiten weergeeft ingestudeerd overkomt."

Uit het bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Buldo Burto, in het district Buldo Burto in de provincie Hiraan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Bulo Burto, in het district Bulo Burto, in de provincie Hiraan in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de CGVS-interviews en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 8, p. 2; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 22, 26). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP